

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO RUSKE FEDERACIJE O IZOGIBANJU DVOJNEMU OBDAVČEVANJU DOHODKA IN PREMOŽENJA

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Ruske federacije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka in premoženja, podpisane 29. septembra 1995 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Ruska federacija podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Ruske federacije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 18. junija 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije št. 11/96-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Ruske federacije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 18. junij 2019, je dostopno na [spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne

določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Ruske federacije v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 18. junij 2019 za Rusko federacijo.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. oktober 2019 za Rusko federacijo.

Datum, ko sta depozitar in Republika Slovenija prejela uradno obvestilo Ruske federacije o začetku uporabe MLI po pododstavku b sedmega odstavka 35. člena MLI za konvencijo: 30. april 2020.

Določbe MLI se v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

v skladu s prvim in sedmim odstavkom 35. člena MLI, se določbe MLI v Republiki Sloveniji v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2021 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 30. novembra 2020 ali po njem,

in,

v skladu s prvim, tretjim in sedmim odstavkom 35. člena MLI, se določbe MLI v Ruski federaciji v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2021 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Ruska federacija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2021 ali po njem.

K O N V E N C I J A

MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO RUSKE FEDERACIJE O IZOGIBANJU DVOJNEMU OBDAVČEVANJU DOHODKA IN PREMOŽENJA

Vlada Republike Slovenije in Vlada Ruske federacije sta se

[NADOMEŠČENO s prvim in tretjim odstavkom 6. člena MLI] [v želji, da skleneta konvencijo o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka in premoženja,]

Naslednja prvi in tretji odstavek 6. člena MLI nadomeščata besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

v želji po nadaljnjem razvijanju gospodarskih odnosov in kreptivi sodelovanja v davčnih zadevah,

sporazumeli o naslednjem:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in od premoženja, ki jih uvede država pogodbenica ali njene upravne ozemeljske enote, ne glede na to, kako se zaračunajo.

2. Davki od dohodka in od premoženja so vsi davki, ki se uvedejo od celotnega dohodka, od celotnega premoženja ali od delov dohodka ali premoženja, med drugim davki od dohodkov od odsvojitve premičnin ali nepremičnin ter davki od prirastka premoženja.

3. Davki, za katere se uporablja ta konvencija, so:

a) v Republiki Sloveniji:

- (i) davek (in prispevki) od dobička pravnih oseb;
 - (ii) davek od dohodka iz prevozniške dejavnosti tuje osebe, ki nima svoje agencije v Republiki Sloveniji,
 - (iii) davek od osebnih dohodkov;
 - (iv) davek od premoženja
 - (v nadaljnjem besedilu: slovenski davek);
- b) v Ruski federaciji – davki, uvedeni v skladu z naslednjimi zakoni Ruske federacije:
- (i) "o davku od dobička podjetij in organizacij";
 - (ii) "o davku od osebnih dohodkov";
 - (iii) "o davku od premoženja podjetij" in
 - (iv) "o davku od osebnega premoženja"
 - (v nadaljnjem besedilu: ruski davek).

4. Konvencija se uporablja tudi za enake ali bistveno podobne davke, ki se po dnevu podpisa te konvencije uvedejo poleg ali namesto davkov, omenjenih v tretjem odstavku. Pristojna organa držav pogodbenic se medsebojno obveščata o pomembnih spremembah v svojih davčnih zakonih.

3. člen

SPLOŠNE DEFINICIJE

1. V tej konvenciji posamezni izrazi, če vsebina ne zahteva drugače, pomenijo:
- a) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" označujeta Republiko Slovenijo ali Rusko federacijo, glede na smisel;
 - b) – izraz "Slovenija", če se uporablja v zemljepisnem pomenu – ozemlje Republike Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnom in podmorjem, ki meji na teritorialno morje Slovenije, če ima ta nad njimi suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;
 - izraz "Ruska Federacija (Rusija)", če se uporablja v zemljepisnem pomenu – njeno ozemlje, vključno z notranjimi vodami in teritorialnim morjem, zračnim prostorom nad njimi kot tudi gospodarsko območje in podmorski greben, na katerem ima Ruska federacija suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;

- c) izraz "državljan": vsako osebo, ki ima državljanstvo države pogodbenice in vsako pravno osebo ali združenje, ki je pridobilo tak status po veljavnih zakonih v državi pogodbenici;
- d) izraz "oseba": vsako osebo, družbo ali drugo pravno osebo;
- e) izraz "družba": vsako pravno osebo, ki se obdavčuje, ali osebo, ki se pri obdavčevanju šteje za pravno osebo;
- f) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" – odvisno od smisla, podjetje, ki ga vodi rezident države pogodbenice in podjetje, ki ga vodi rezident druge države pogodbenice;
- g) izraz "mednarodni promet" – prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje, ki je rezident ene od držav pogodbenic, razen če se ladja ali letalo uporablja izključno za prevoz med kraji v drugi državi pogodbenici;
- h) izraz "pristojni organ":
 - v Republiki Sloveniji: Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali njegov pooblaščen predstavnik;
 - v Ruski federaciji: Ministrstvo za finance Ruske federacije ali njegov pooblaščen predstavnik.

2. Kadar uporablja država pogodbenica to konvencijo, ima vsak izraz, ki ni opredeljen v konvenciji, tak pomen, kot ga ima po njenih zakonih, ki se nanašajo na davke, za katere se uporablja ta konvencija.

4. člen

REZIDENT

1. "Rezident države pogodbenice" označuje po tej konvenciji osebo, ki se v državi pogodbenici po njenih zakonih obdavčuje na podlagi njenega stalnega bivališča, začasnega bivališča, kraja ustanovitve družbe, sedeža uprave ali na kakšni drugi podobni podlagi.

2. Če je oseba po določenih prvega odstavka tega člena rezident obeh držav pogodbenic, se njen status določi takole:

- a) šteje se za rezidenta države pogodbenice, v kateri ima stalno stanovanje. Če ima stalno stanovanje v obeh državah pogodbenicah, se šteje za rezidenta države pogodbenice, s katero je osebno in gospodarsko tesneje povezana (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče ugotoviti, v kateri državi pogodbenici ima središče življenjskih interesov, ali če v nobeni izmed držav pogodbenic nima stalnega bivališča, se šteje za rezidenta države pogodbenice, v kateri ima običajno bivališče;

- c) če ima običajno bivališče v obeh državah pogodbenicah ali ga nima v nobeni izmed njiju, se šteje, da je rezident države pogodbenice, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav pogodbenic ali če ni državljan nobene izmed njiju, rešita to vprašanje s skupnim dogovorom pristojna organa držav pogodbenic.

3. **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 4. člena MLI]** [Če je oseba, razen fizične osebe po prvem odstavku tega člena, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje za rezidenta države pogodbenice, v kateri je ustanovljena.]

Naslednji prvi odstavek 4. člena MLI nadomešča tretji odstavek 4. člena te konvencije:

4. ČLEN MLI – SUBJEKTI Z DVOJNIM REZIDENTSTVOM

Kadar je zaradi določb *konvencije* oseba, ki ni posameznik, rezident obeh *držav pogodbenic*, si pristojna organa *držav pogodbenic* prizadevata s skupnim dogovorom določiti *državo pogodbenico*, za katero se bo štelo, da je taka oseba njen rezident za namene *konvencije*, ob upoštevanju njenega sedeža dejanske uprave, kraja ustanovitve ali drugačnega oblikovanja in katerih koli drugih ustreznih dejavnikov. Če takega dogovora ni, taka oseba ni upravičena do davčnih olajšav ali oprostitev po *konvenciji*, razen v obsegu in na način, o katerih se lahko dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. Izraz "stalna poslovna enota" po tej konvenciji označuje stalno poslovno mesto, prek katerega podjetje v celoti ali delno posluje.
2. Izraz "stalna poslovna enota" vključuje zlasti:
 - a) sedež uprave;
 - b) podružnico;
 - c) poslovalnico;
 - d) tovarno;
 - e) delavnico; in
 - f) rudnik, naftno ali plinsko nahajališče, kamnolom ali drug kraj, kjer izkoriščajo naravna bogastva.
3. Izraz "stalna poslovna enota" obsega tudi gradbišče, gradbena, montažna ali instalacijska dela ali nadzor nad njimi, vendar samo če tako gradbišče, dela ali dejavnost trajajo dlje kot dvanajst mesecev.

4. **[PRILAGOJENO z drugim odstavkom 13. člena MLI]** [Ne glede na določila prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

- a) uporabe objektov in opreme izključno za skladiščenje, razstavljanje ali dobavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zalog dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, izključno zaradi skladiščenja, razstavljanja ali dobave;
- c) vzdrževanja zalog dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, izključno z namenom, da ga drugo podjetje predela;
- d) vzdrževanja stalnega poslovnega mesta izključno zaradi nakupa dobrin ali blaga ali zaradi zbiranja obvestil za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega poslovnega mesta izključno zaradi opravljanja kakršnih koli drugih pripravljalnih ali pomožnih dejavnosti za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega poslovnega mesta izključno zaradi dejavnosti, navedenih v točkah a) do e), v kakršni koli kombinaciji, če je skupna dejavnost stalnega poslovnega mesta, ki izhaja iz te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.]

Naslednji drugi odstavek 13. člena MLI prilagaja četrti odstavek 5. člena te konvencije:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI
(Možnost A)

Ne glede na 5. člen konvencije se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

- a) dejavnosti, ki so posebej navedene v *četrtem odstavku 5. člena konvencije* kot dejavnosti, za katere se šteje, da ne pomenijo stalne poslovne enote, ne glede na to, ali je ta izjema od statusa stalne poslovne enote odvisna od tega, ali je ta dejavnost pripravljalna ali pomožna,
- b) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje katere koli dejavnosti, ki ni opisana v pododstavku a, za podjetje,
- c) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za katero koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a in b,

če je taka dejavnost ali v primeru pododstavka c celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja pripravljalna ali pomožna.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 5. člena te konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI

Četrti odstavek 5. člena konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI, se ne

uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti *državi pogodbenici* in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami *5. člena konvencije*, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

5. [NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 12. člena MLI] [Če oseba – razen zastopnika s samostojnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek tega člena – dela v državi pogodbenici v imenu podjetja druge države pogodbenice ter ima in običajno uveljavlja v prvi omenjeni državi pogodbenici pooblastilo, da sklepa pogodbe v imenu podjetja, se ne glede na določila prvega in drugega odstavka tega člena šteje, da ima to podjetje v prvi omenjeni državi pogodbenici stalno poslovno enoto za dejavnosti, ki jih zadevna oseba opravlja za podjetje, razen če njene dejavnosti niso omejene na dejavnosti iz četrtega odstavka tega člena, zaradi katerih se to stalno poslovno mesto po tem odstavku ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se te dejavnosti opravljale prek stalnega poslovnega mesta.]

Naslednji prvi odstavek 12. člena MLI nadomešča peti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Ne glede na *5. člen konvencije*, vendar ob upoštevanju *drugega odstavka 12. člena MLI*, kadar oseba deluje v *državi pogodbenici* za podjetje in pri tem običajno sklepa pogodbe ali ima običajno vodilno vlogo, kar vodi k sklepanju pogodb, ki se sklepajo rutinsko, ne da bi jih podjetje bistveno spreminjalo, in so te pogodbe:

- a) v imenu podjetja, ali
- b) za prenos lastništva nad premoženjem v lasti tega podjetja ali premoženja, ki ga podjetje lahko uporablja, ali za podelitev pravice do uporabe takega premoženja, ali
- c) za storitve, ki jih to podjetje opravlja,

se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej *državi pogodbenici* v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če se zaradi teh dejavnosti, če bi jih podjetje opravljalo prek svojega stalnega mesta poslovanja v tej *državi pogodbenici*, to stalno mesto poslovanja ne bi štelo za stalno poslovno enoto v skladu z opredelitvijo stalne poslovne enote v določbah *5. člena konvencije*.

6. [NADOMEŠČENO z drugim odstavkom 12. člena MLI] [Ne šteje se, da ima podjetje države pogodbenice stalno poslovno enoto v drugi državi pogodbenici samo zato, ker v njej posluje po posredniku, glavnem komisionarju ali drugem predstavniku s samostojnim statusom, če delujejo te osebe v okviru svoje redne poslovne dejavnosti.]

Naslednji drugi odstavek 12. člena MLI nadomešča šesti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Prvi odstavek 12. člena MLI se ne uporablja, če oseba, ki deluje v državi pogodbenici za podjetje druge države pogodbenice, posluje v prvi omenjeni državi pogodbenici kot neodvisni zastopnik in deluje za podjetje v okviru tega običajnega poslovanja. Če pa oseba deluje izključno ali skoraj izključno za eno ali več podjetij, s katerimi je tesno povezana, ta oseba v zvezi s katerim koli takim podjetjem ne velja za neodvisnega zastopnika v smislu tega odstavka.

7. Dejstvo, da kakšna družba, ki je rezident ene države pogodbenice, nadzira družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali tu posluje (bodisi prek stalne poslovne enote bodisi kako drugače), ali da ta nadzira njo, še ne pomeni, da se taka družba šteje za stalno poslovno enoto druge družbe.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

6. člen

DOHODEK OD NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom od kmetijstva ali gozdarstva) v drugi državi pogodbenici, se sme obdavčiti v tej drugi državi.

2. Izraz "nepremičnina" v tej konvenciji ima tak pomen, kot ga ima po zakonu države pogodbenice, v kateri je omenjeno premoženje. Izraz zajema vselej tudi premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živi ali neživi inventar kmetijskih in gozdnih gospodarstev, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava, ki se nanašajo na zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do občasne ali stalne odškodnine za izkoriščanje ali dovoljenje za izkoriščanje nahajališč rud, virov ter drugih naravnih bogastev. Ladje, čolni in letala se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določila prvega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za dohodek, ustvarjen z neposredno uporabo, oddajanjem v najem ali drugačno uporabo nepremičnine.

4. Določila prvega in tretjega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za dohodek od nepremičnine podjetja in za dohodek od nepremičnine, ki se uporablja za opravljanje samostojnih osebnih dejavnosti.

7. člen

DOBIČEK OD POSLOVANJA

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če posluje podjetje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote, se lahko dobiček podjetja obdavči v tej drugi državi, vendar le do zneska, ki se pripisuje tej stalni poslovni enoti.

2. Če posluje podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v skladu s tretjim odstavkom tega člena v vsaki državi pogodbenici pripisuje tej stalni poslovni enoti dobiček, ki bi ga lahko ustvarila, če bi bila ločeno in samostojno podjetje, ki se ukvarja z enakimi ali podobnimi dejavnostmi v enakih ali podobnih pogojih, in če bi poslovala popolnoma samostojno s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri ugotavljanju dobička stalne poslovne enote se kot odbitki priznajo stroški, ki so nastali pri poslovanju te stalne poslovne enote, med drugim tudi stroški vodenja in splošni upravni stroški v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota, ali kje drugje.

4. Če je običajno, da se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripisuje stalni poslovni enoti, ugotovi na podlagi razdelitve celotnega dobička podjetja na njegove različne dele, nobeno določilo iz drugega odstavka tega člena ne preprečuje tej državi pogodbenici, da s tako običajno razdelitvijo ugotovi dobiček, ki se obdavčuje. Sprejeti način razdelitve mora biti tak, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripisuje dobiček, če samo kupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene iz prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripisuje stalni poslovni enoti, ugotavlja za vsako leto po isti metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za drugačno ravnanje.

7. Če obsega dobiček tudi dele dobičkov, ki se obravnavajo posebej v drugih členih tega sporazuma, določbe tega člena ne vplivajo na določbe omenjenih členov.

8. člen

POMORSKI IN ZRAČNI PROMET

1. Dobiček, ki ga podjetje – rezident države pogodbenice – ustvari iz uporabe ladij ali letal v mednarodnem prometu, se obdavči le v tej državi.
2. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v poolu, skupnem poslovanju ali mednarodni poslovni agenciji.

9. člen

ZDRUŽENA PODJETJA

1. Če:
 - a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali premoženju podjetja druge države pogodbenice ali
 - b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali premoženju podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in so bili v obeh primerih med tema podjetjema v njunih trgovinskih ali finančnih odnosih ustvarjeni ali vsiljeni drugačni pogoji od tistih, ki bi bili dogovorjeni med samostojnima podjetjema, se lahko dobički, ki bi jih sicer doseglo eno izmed podjetij, pa jih zaradi takih pogojev ni doseglo, vključijo v dobiček zadevnega podjetja in v skladu s tem obdavčijo.

2. Če država pogodbenica vključi v dobiček podjetja te države – in temu ustrezno tudi v davke – dobiček, ki se je podjetju druge države pogodbenice všteli v davek v tej drugi državi, in je tako vključen dobiček tisti dobiček, ki bi ga podjetje prve države doseglo, če bi bili pogoji, dogovorjeni med obema podjetjema, enaki pogojem med dvema samostojnima podjetjema, potem mora druga država ustrezno prilagoditi znesek davka, ki se v tej državi zaračuna od takega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati določbe te konvencije in pristojni organi držav pogodbenic se med seboj posvetujejo, če je to potrebno.

3. Država pogodbenica ne bo prilagodila dobička podjetja v pogojih, omenjenih v prvem odstavku, po petih letih od konca leta, v katerem bi podjetje države doseglo dobiček, za katerega bi veljala taka prilagoditev. Ta odstavek ne velja v primeru prevare ali namerne zakasnitve.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih je družba – rezident države pogodbenice – izplačala rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.
2. Dividende iz prvega odstavka tega člena se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki izplačuje dividende, v skladu z zakoni te države, vendar če je

prejemnik dejanski uporabnik dividend, tako odmerjeni davek ne sme presegati 10 odstotkov bruto zneska dividend.

Pristojni organi držav pogodbenic določijo način uporabe take omejitve z medsebojnim dogovorom.

Določila tega odstavka ne vplivajo na obdavčevanje dobičkov družbe, iz katerih se dividende izplačujejo.

3. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, označuje dobiček iz delnic, delnic ustanoviteljev, rudniških delnic ali drugih pravic, ki niso terjatve, udeležene pa so v dobičku, ter dobiček iz drugih pravic družbe, ki je po zakonih države pogodbenice, katere rezident je družba, ki dobiček deli, davčno izenačen z dobičkom iz delnic.

4. Določila prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če uporabnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki izplačuje dividende, prek stalne poslovne enote v tej državi ali če opravlja v tej drugi državi samostojne osebne dejavnosti iz stalne baze v njej, pravica, na podlagi katere se dividende izplačujejo, pa je povezana s stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V tem primeru se po potrebi uporabljajo določbe 7. ali 14. člena te konvencije.

5. Če družba, ki je rezident države pogodbenice, doseže dobiček ali dohodek v drugi državi pogodbenici, ne sme ta druga država uvesti davka na dividende, ki jih izplačuje družba rezidentu prve države, razen če so te dividende izplačane rezidentu te druge države ali če je pravica, na podlagi katere se izplačujejo dividende, neposredno povezana s stalno poslovno enoto ali stalno bazo, ki je v tej drugi državi, in ne obdavčiti nerazdeljenega dobička družbe z davkom na nerazdeljeni dobiček, celo če izplačane dividende oziroma nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestoji iz dobička ali dohodka, doseženega v tej drugi državi.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki so nastale v državi pogodbenici in so bile izplačane rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Obresti iz prvega odstavka tega člena se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri so nastale, v skladu z njenimi zakoni, vendar če je prejemnik dejanski uporabnik obresti, tako odmerjeni davek ne sme presegati 10 odstotkov bruto zneska obresti. Pristojni organi držav pogodbenic se medsebojno dogovorijo o načinu uporabe te omejitve.

3. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, označuje dohodek od vseh vrst terjatev, ne glede na to ali so zavarovane s hipoteko in ali se na njihovi podlagi pridobi pravica do udeležbe v dobičku dolžnika, zlasti pa dohodek iz državnih vrednostnih papirjev in dohodek iz obveznic ali obligacij, med drugim tudi premije in nagrade, ki spadajo k takim vrednostnim papirjem, obveznicam ali obligacijam. Kazni za zamudo v plačilu se ne štejejo za obresti po tem členu.

4. Določila prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če dejanski uporabnik obresti – rezident države pogodbenice – posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri so nastale obresti, prek stalne poslovne enote v tej državi pogodbenici ali če opravlja v tej drugi državi samostojne osebne dejavnosti iz stalne baze v njej, terjatev, za katero se plačujejo obresti, pa je neposredno povezana s to stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se po potrebi uporabljajo določila 7. ali 14. člena te konvencije.

5. Šteje se, da nastanejo obresti v državi pogodbenici, če je plačnik sama država, upravna ozemeljska enota, njen lokalni organ ali rezident te države. Če ima oseba, ki plača obresti, ne glede na to ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, na katero se nanaša zadolžitev, za katero se plačajo obresti, te obresti pa bremenijo zadevno stalno poslovno enoto ali stalno bazo, se šteje, da nastanejo obresti v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Če zaradi posebnega razmerja med plačnikom in dejanskim uporabnikom ali med njima in kom drugim znesek obresti ob upoštevanju terjatve, za katero se te obresti plačujejo, presega znesek, ki bi bil dogovorjen med plačnikom in dejanskim uporabnikom, če takega razmerja ne bi bilo, se določila tega člena uporabljajo samo za tako dogovorjeni znesek. V tem primeru se preveč plačani znesek obdavči v skladu z zakoni vsake države pogodbenice, pri tem pa se upoštevajo druge določbe te konvencije.

12. člen

AVTORSKA PLAČILA

1. Avtorska plačila, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Avtorska plačila iz prvega odstavka tega člena se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, v skladu z njenimi zakoni, vendar tako odmerjeni davek ne sme presegati 10% bruto zneska avtorskih plačil, če je prejemnik dejanski uporabnik teh avtorskih plačil.

3. Izraz "avtorska plačila", kot je uporabljen v tem členu, pomeni kakršna koli plačila, prejeta za uporabo ali za pravico do uporabe avtorske pravice na književnem, umetniškem ali znanstvenem delu, med drugim na kinematografskih filmih ter filmih ali trakovih za televizijo in radio, ter za uporabo ali za pravico do uporabe patenta, know-howa, zaščitnega znaka, skice ali modela, načrta, računalniških programov, tajne formule ali postopka ali za uporabo ali za pravico do uporabe industrijske, komercialne ali znanstvene opreme ali za obvestila o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določila prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če dejanski uporabnik avtorskih plačil – rezident države pogodbenice – posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri nastanejo avtorska plačila, prek stalne poslovne enote v njej ali če opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej, pravica ali premoženje, na podlagi katerega se plačujejo avtorska plačila, pa je neposredno povezana s stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se po potrebi uporabljajo določbe 7. ali 14. člena te konvencije.

5. Šteje se, da nastanejo avtorska plačila v državi pogodbenici, če je plačnik sama država, njena upravna ozemeljska enota, lokalna skupnost ali rezident te države. Če ima oseba, ki plačuje avtorska plačila, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, na katero se nanaša obveznost plačila avtorskih plačil, ta avtorska plačila pa bremenijo zadevno stalno poslovno enoto ali stalno bazo, se šteje, da avtorska plačila nastanejo v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Če zaradi posebnega razmerja med plačnikom in dejanskim uporabnikom ali med njima in kom drugim znesek avtorskih plačil ob upoštevanju uporabe, pravice ali informacije, za katero so bila plačana, presega znesek, ki bi bil dogovorjen med plačnikom in dejanskim uporabnikom, če takega razmerja ne bi bilo, se določila tega člena uporabljajo samo za tako dogovorjeni znesek. V tem primeru se več plačani zneski obdavčijo v skladu z zakoni vsake države pogodbenice, pri tem pa se upoštevajo druge določbe te konvencije.

13. člen

DOHODKI OD ODSVOJITVE PREMOŽENJA

1. Dohodki rezidenta države pogodbenice od odsvojitve nepremičnine, navedene v 6. členu te konvencije, ki je v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Dohodki od odsvojitve premičnine, ki je del premoženja, namenjenega za poslovanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali od premičnine, ki pripada stalni bazi, ki jo uporablja rezident države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih dejavnosti, med drugim tudi dohodki od odsvojitve te stalne poslovne enote (same ali skupaj z vsem podjetjem) ali stalne baze, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

3. Dohodki od odsvojitve ladij ali letal, ki jih podjetje države pogodbenice uporablja v mednarodnem prometu, ali od premičnine, potrebne za delovanje takih ladij in letal, se obdavčijo le v državi pogodbenici, v kateri je podjetje rezident.

4. **[PRILAGOJENO s četrtem odstavkom 9. člena MLI]** [Dohodki od odsvojitve premoženja, razen premoženja, navedenega v prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena, se obdavčijo le v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki je odsvojila premoženje.]

Naslednji četrti odstavek 9. člena MLI se uporablja in prevlada nad četrtem odstavkom 13. člena te konvencije:

9. ČLEN MLI – KAPITALSKI DOBIČKI IZ ODTUJITVE DELNIC ALI DELEŽEV V SUBJEKTIH, KATERIH VREDNOST IZHAJA PREDVSEM IZ NEPREMIČNEGA PREMOŽENJA

Za namene *konvencije* se lahko dobički, ki jih rezident *države pogodbenice* doseže z odtujitvijo delnic ali primerljivih deležev, kot so deleži v partnerstvu ali skrbniškem skladu, obdavčijo v drugi *državi pogodbenici*, če je kadar koli v obdobju 365 dni pred odtujitvijo več kot 50 odstotkov vrednosti teh delnic ali primerljivih deležev izhajalo neposredno ali posredno iz nepremičnega premoženja

(nepremičnin), ki je v tej drugi državi pogodbenici.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE DEJAVNOSTI

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice iz poklicnih dejavnosti ali drugih samostojnih dejavnosti se obdavči samo v tej državi, razen če:

- a) nima za opravljanje dejavnosti stalne baze, ki jo redno uporablja v drugi državi pogodbenici. V tem primeru se sme v tej drugi državi pogodbenici obdavčiti samo del dohodka, ki se pripisuje tej stalni bazi;
- b) ne prebiva v drugi državi pogodbenici nepretrgoma ali s prekinitvami skupaj 183 dni ali dlje v zadevnem koledarskem letu. V tem primeru se sme v tej drugi državi pogodbenici obdavčiti samo del dohodka, ki ga ustvari z dejavnostmi, opravljenimi v tej drugi državi pogodbenici.

2. Izraz "poklicne dejavnosti" vsebuje predvsem samostojne znanstvene, književne, umetniške, izobraževalne ali prosvetne dejavnosti ter samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

NESAMOSTOJNE OSEBNE DEJAVNOSTI

1. V skladu z določili 16., 18., 19., 20. in 21. člena te konvencije se plače in drugi podobni prejemki rezidenta države pogodbenice iz zaposlitve obdavčijo samo v tej državi pogodbenici, razen če rezident ni zaposlen v drugi državi pogodbenici. Če je zaposlen v drugi državi pogodbenici, se lahko taki prejemki obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Ne glede na določila prvega odstavka tega člena se prejemki rezidenta države pogodbenice iz zaposlitve v drugi državi pogodbenici obdavčijo samo v prvi državi pogodbenici:

- a) če je prejemnik prebival v drugi državi pogodbenici nepretrgoma ali s prekinitvami skupaj manj kot 183 dni v zadevnem koledarskem letu in
- b) če je prejemke izplačeval delodajalec, ki ni rezident druge države pogodbenice, ali kdo v njegovem imenu in
- c) če prejemki ne bremenijo stalne poslovne enote ali stalne baze, ki jo ima delodajalec v tej drugi državi pogodbenici.

3. Ne glede na prejšnja določila tega člena se lahko prejemki rezidenta države pogodbenice iz zaposlitve na ladji ali letalu v mednarodnem prometu obdavčijo v državi pogodbenici, katere rezident je podjetje, ki ustvarja dobiček z upravljanjem te ladje ali letala.

16. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in drugi podobni prejemki rezidentov države pogodbenice kot članov upravnega odbora družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določila 14. in 15. člena te konvencije se lahko dohodek, ki ga ustvari rezident države pogodbenice kot izvajalec – gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali kot glasbenik ali športnik – z osebnimi dejavnostmi v tem statusu, opravljenimi v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

2. Če dohodka iz osebnih dejavnosti izvajalca ali športnika v tem statusu ne dobi osebno izvajalec ali športnik, temveč druga oseba, se sme ta dohodek ne glede na določbe 7., 14. in 15. člena te konvencije obdavčiti v državi pogodbenici, v kateri izvajalec ali športnik opravlja te dejavnosti.

3. Ne glede na predhodne določbe tega člena se dohodek, ustvarjen z osebnimi dejavnostmi izvajalca ali športnika v tem statusu, oprosti davka v državi pogodbenici, v kateri se te dejavnosti opravljajo, če se opravljajo po programu kulturnega sodelovanja in obiska, ki ga v celoti financira druga država pogodbenica ali upravna ozemeljska enota ali lokalni organ. Omenjena pobuda se da na podlagi dokumenta pristojnega upravnega organa druge države pogodbenice, ki potrdi, da so bili izpolnjeni vsi potrebni pogoji.

18. člen

POKOJNINE

Pokojnine in drugi podobni prejemki, izplačani rezidentu države pogodbenice na podlagi prejšnje zaposlitve, se obdavčijo samo v tej državi.

19. člen

DRŽAVNE SLUŽBE

1.

- a) Prejemki, razen pokojnin, ki jih fizični osebi izplačuje vlada države pogodbenice, njena upravna ozemeljska enota ali lokalni organ za delo, ki ga je opravil za to državo, enoto ali za ta organ, se obdavčijo le v tej državi.
- b) Vendar pa se ti prejemki obdavčijo le v drugi državi pogodbenici, če se delo opravi v tej državi in je prejemnik rezident te države, ki:
 - (i) je državljan te države; ali
 - (ii) ni postal rezident te države le zato, da bi opravil to delo.

2.

- a) Vsaka pokojnina, ki jo s sredstvi ali iz sredstev, ki jih je ustvarila, izplača država pogodbenica, njena upravna ozemeljska enota ali njen lokalni organ, fizični osebi za delo, ki ga je opravila za to državo, enoto ali organ, se obdavči le v tej državi;
- b) Vendar pa se taka pokojnina obdavči le v drugi državi pogodbenici, če je fizična oseba rezident in državljan te države.

3. Določila 15., 16. in 18. člena se uporabljajo za plačilo za delo, opravljeno v zvezi s posli države pogodbenice, njene upravne enote ali lokalnega organa.

20. člen

PROFESORJI, UČITELJI IN RAZISKOVALCI

Ne glede na določila 15. člena je učitelj, profesor ali raziskovalec, ki obišče drugo državo pogodbenico za čas, ki ni daljši od dveh let z namenom, da bo poučeval ali opravljal raziskovalno delo na univerzi, višji šoli, šoli ali drugi izobraževalni ali raziskovalni ustanovi v tej državi, in ki je rezident druge države pogodbenice ali je bil njen rezident tik pred takim obiskom, oproščen davka v prvi državi.

Določila prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dohodek od raziskovalnega dela in za dohodek od poučevanja, če se ta dela ne opravljajo v javnem interesu, temveč predvsem v osebnem interesu ene ali več oseb.

21. člen

ŠTUDENTI ALI PRIPRAVNIKI

Sredstva, ki jih dobi za preživljanje, izobraževanje ali usposabljanje študent ali pripravnik, ki je neposredno pred odhodom v državo pogodbenico bil ali je rezident druge države pogodbenice in ki prebiva v prvi državi pogodbenici samo zaradi izobraževanja ali usposabljanja, se ne obdavčijo v tej državi, če ta plačila izhajajo iz virov zunaj te države.

22. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki se ne obravnavajo v prejšnjih členih te konvencije, se ne glede na to, kje so nastali, obdavčijo samo v tej državi pogodbenici.
2. Določila prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dohodek, razen za dohodek od nepremičnine, opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če njegov prejemnik, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej ali če opravlja v tej drugi državi pogodbenici samostojne osebne dejavnosti iz stalne baze v njej, pravica ali premoženje, na podlagi katerega se plača dohodek, pa je neposredno povezana s stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se po potrebi uporabljajo določila 7. ali 14. člena.

23. člen

PREMOŽENJE

1. Premoženje, ki sestoji iz nepremičnine, navedene v 6. členu te konvencije, ki je v lasti rezidenta države pogodbenice in je v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Premoženje, ki sestoji iz premičnin, ki so del poslovnega premoženja, namenjenega za poslovanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali iz premičnin, ki pripadajo stalni bazi, ki jo uporablja rezident države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih dejavnosti, se lahko obdavči v tej drugi državi.
3. Premoženje, ki ga predstavljajo ladje in letala, ki se uporabljajo v mednarodnem prometu, in premičnine, potrebne za delovanje takih ladij ter letal, se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je obdavčljiv dobiček podjetja v skladu z 8. členom te konvencije.
4. Vse drugo premoženje rezidenta države pogodbenice se obdavči samo v tej državi pogodbenici.

24. člen

METODA ZA ODPRAVLJANJE DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. Slovenija se bo izogibala dvojnemu obdavčevanju na naslednji način:
če rezident države pogodbenice ustvari dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se sme po tej konvenciji obdavčiti v Rusiji, Slovenija odobri:

- a) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta – znesek, ki je enak davku od dohodka, ki je plačan v Rusiji;
- b) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta – znesek, ki je enak davku od premoženja, ki je plačan v Rusiji.

Ta odbitek v nobenem primeru ne sme biti večji od dela davka od dohodka ali davka od premoženja, ki je bil obračunan pred odbitkom, ki se pripisuje, odvisno od primera, dohodku ali premoženju, ki se sme obdavčiti v Rusiji.

Rusija se bo izogibala dvojnemu obdavčevanju na naslednji način:

če rezident Rusije ustvari dohodek v Sloveniji ali ima v lasti premoženje v Sloveniji, ki se v skladu z določili te konvencije lahko obdavči v Sloveniji, se lahko znesek davka od tega dohodka ali premoženja, ki ga je treba plačati v Sloveniji, vračuna v davek, zaračunan v Rusiji. Tako vračunan znesek pa ne sme presegati zneska davka od tega dohodka ali premoženja v Rusiji, izračunanega v skladu z njenimi davčnimi zakoni in predpisi.

- 2. Če je v skladu s katerim koli določilom te konvencije dohodek, ki ga ustvari, ali premoženje, ki ga ima rezident države pogodbenice, oproščen davka v tej državi pogodbenici, lahko ta država pri obračunavanju davka od preostalega dohodka ali premoženja zadevnega rezidenta vseeno upošteva davka oproščeni dohodek ali premoženje.

25. člen

ENAKA OBRAVNAVA

- 1. Državljeni države pogodbenice v drugi državi pogodbenici ne plačujejo davkov oziroma nimajo v zvezi z njimi nobenih obveznosti, ki bi bile drugačne ali večje od davkov in obveznosti v zvezi z njimi, ki veljajo ali lahko veljajo za državljane druge države pogodbenice v enakih pogojih.
- 2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti ene izmed držav pogodbenic, niso obdavčene ne v eni ne v drugi državi pogodbenici in nimajo nobene davčne obveznosti, ki bi bila drugačna ali večja od davkov in obveznosti v zvezi z njimi, ki veljajo ali lahko veljajo za državljane druge države pogodbenice v enakih pogojih.
- 3. Stalna poslovna enota, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti v tej drugi državi obdavčena manj ugodno kot podjetje te druge države pogodbenice, ki opravlja enake dejavnosti. Ta določba ne pomeni, da mora država pogodbenica rezidentom druge države pogodbenice odobriti zaradi osebnega statusa ali družinskih obveznosti take osebne davčne oprostitve, olajšave in odbitke, kot jih odobrava svojim rezidentom.
- 4. Obresti, avtorska plačila in druga izplačila, ki jih podjetje države pogodbenice plača rezidentu druge države pogodbenice, se pri ugotavljanju obdavčljivih dohodkov tega podjetja odbijajo pod enakimi pogoji, kot da bi bili izplačani rezidentu prve omenjene države

pogodbenice, razen v primerih iz 9. člena, šestega odstavka 11. člena in šestega odstavka 12. člena. Tudi dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice se pri ugotavljanju obdavčljivega premoženja tega podjetja odbijajo pod enakimi pogoji, kot da bi bili dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države pogodbenice.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih premoženje ima v celoti ali delno v posesti ali pod nadzorom posredno ali neposredno eden ali več rezidentov druge države pogodbenice, v prvi omenjeni državi nimajo nobene davčne ali podobne obveznosti, ki bi bila drugačna ali večja od davkov in obveznosti v zvezi z njimi, ki veljajo ali lahko veljajo za druga podobna podjetja prve države pogodbenice.

6. Določila tega člena se uporabljajo za davke vsake vrste in oblike.

26. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVARJANJA

1. Če kakšna oseba meni, da ukrepi ene ali obeh držav pogodbenic vplivajo ali bodo vplivali na to, da ne bo obdavčena v skladu s to konvencijo, se lahko ne glede na pravna sredstva, predvidena v notranjih zakonih teh držav, obrne s to zadevo na pristojni organ države pogodbenice, katere rezident je. To mora storiti v treh letih po prvem obvestilu o ukrepu, katerega posledica je obdavčenje, ki ni v skladu z določili te konvencije.

2. Če pristojni organ meni, da je ugovor utemeljen, sam pa ne more najti zadovoljive rešitve, si prizadeva rešiti zadevo s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice, z namenom preprečiti obdavčevanje, ki ni v skladu s to konvencijo. Doseženi dogovor se uresniči ne glede na časovne omejitve v notranjih zakonih držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom odpraviti težave ali nejasnosti, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi te konvencije. Lahko se tudi posvetujeta, z namenom preprečiti dvojno obdavčevanje v primerih, ki niso predpisani s to konvencijo.

4. Pristojna organa držav pogodbenic lahko med seboj neposredno komunicirata, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov. Če je to potrebno za dosego dogovora, se lahko pristojna organa sestaneta in ustno izmenjata mnenja.

27. člen

IZMENJAVA OBVESTIL

1. Pristojna organa držav pogodbenic izmenjujeta obvestila, potrebna za uresničevanje določil te konvencije in notranjih zakonov držav pogodbenic glede davkov, vključenih v to konvencijo, če obdavčevanje po teh zakonih ni v nasprotju s to konvencijo, in za preprečevanje utaje davkov. Vsako obvestilo, ki ga prejme država pogodbenica, se šteje za tajno in se sme razkriti samo osebam ali organom (med drugim sodiščem in upravnim

organom), ki so pristojni za odmero ali pobiranje davkov, zajetih v to konvencijo, za njihovo izterjavo ali pregon v zvezi z njimi, ali za odločanje o prizivih v zvezi z njimi. Te osebe ali organi uporabljajo obvestila samo za te namene. Obvestila lahko razkrijejo v javnem sodnem postopku ali v sodnih odločbah.

2. Določil prvega odstavka tega člena se nikakor ne more razlagati kot obveznost pristojnih organov držav pogodbenic:

- a) da izvedeta upravne ukrepe v nasprotju z zakoni ali upravno prakso zadevne ali druge države pogodbenice;
- b) da dajeta obvestila, ki jih ni mogoče dobiti po zakonih ali v običajnem upravnem postopku te ali druge države pogodbenice;
- c) da dajeta obvestila, ki bi razkrila kakšno trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek ali obvestilo, razkritje katerega bi bilo v nasprotju z javno politiko (javnim redom).

28. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH IN KONZULARNIH PREDSTAVNIŠTEV

Ta konvencija ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih ali konzularnih predstavništav, določenih s splošnimi pravili mednarodnega prava ali s posebnimi sporazumi.

Naslednji prvi do tretji odstavek 10. člena MLI se uporabljajo in prevladajo nad določbami te konvencije:

10. ČLEN MLI – PRAVILO O PREPREČEVANJU ZLORAB ZA STALNE POSLOVNE ENOTE V TRETJIH JURISDIKCIJAH

Prvi odstavek 10. člena MLI

1. Kadar:

- a) podjetje *države pogodbenice* doseže dohodek v drugi *državi pogodbenici* in prvo omenjena *država pogodbenica* ta dohodek obravnava kot dohodek, ki se pripiše stalni poslovni enoti tega podjetja v tretji jurisdikciji, in
- b) se dobiček, ki se pripiše tej stalni poslovni enoti, oprosti davka v prvo omenjeni *državi pogodbenici*,

se ugodnosti po *konvenciji* ne uporabljajo za kateri koli del dohodka, ki se v tretji jurisdikciji obdavči z davkom, nižjim od 60 odstotkov davka, s katerim bi se ta del dohodka obdavčil v prvo omenjeni *državi pogodbenici*, če bi bila ta stalna poslovna enota v prvo omenjeni *državi pogodbenici*. V takem primeru se kateri koli dohodek, za katerega se uporablja ta odstavek, še naprej obdavčuje v skladu z domačim pravom druge *države pogodbenice* ne glede na katere koli druge določbe *konvencije*.

Drugi odstavek 10. člena MLI

2. Prvi odstavek 10. člena MLI se ne uporablja, če je dohodek, ki izhaja iz druge *države pogodbenice*, kot je opisano v prvem odstavku 10. člena MLI, dosežen z ali v povezavi z dejavnim opravljanjem poslovne dejavnosti prek stalne poslovne enote (ki ni poslovna dejavnost izvajanja, upravljanja ali preprosto imetništva naložb za račun podjetja, razen če gre za bančne ali zavarovalniške dejavnosti ali dejavnosti v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih opravlja banka, zavarovalnica oziroma registrirani trgovec z vrednostnimi papirji).

Tretji odstavek 10. člena MLI

3. Če se v zvezi z delom dohodka, ki ga doseže rezident *države pogodbenice*, ugodnosti na podlagi *konvencije* v skladu s prvim odstavkom 10. člena MLI ne priznajo, lahko pristojni organ druge *države pogodbenice* v zvezi s tem delom dohodka te ugodnosti kljub temu prizna, če na podlagi zahteve, ki jo predloži ta rezident, ugotovi, da je priznanje teh ugodnosti upravičeno glede na razloge, zaradi katerih ta rezident ni izpolnjeval zahtev iz prvega in drugega odstavka 10. člena MLI. Pristojni organ *države pogodbenice*, ki mu je rezident druge *države pogodbenice* predložil zahtevo v skladu s prejšnjim stavkom, se pred odobritvijo ali zavrnitvijo zahteve posvetuje s pristojnim organom te druge *države pogodbenice*.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

29. člen

UVELJAVITEV

Državi pogodbenici se bosta obvestili o izpolnitvi postopka, ki je po njunih zakonih potreben za uveljavitev te konvencije. Ta konvencija začne veljati trideset dni po datumu izmenjave diplomatskih obvestil, njegove določbe pa se uporabljajo za davke od dohodka in od premoženja za vsako davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po 1. januarju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem sta bili izmenjani diplomatski obvestili.

30. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja nedoločen čas. Vsaka država pogodbenica pa lahko najpozneje 30. junija v koledarskem letu, ki se začne po petih letih od njegove uveljavitve, po diplomatski poti pošlje drugi državi pogodbenici pisno obvestilo o prenehanju veljavnosti konvencije. V takem primeru konvencija neha veljati glede davkov od dohodka in od premoženja za vsako davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po 1. januarju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o prenehanju veljavnosti.

Sestavljeno v Ljubljani 29. novembra 1995 v dveh izvornikih v slovenskem, ruskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa tri besedila enako verodostojna. V primeru razlik med besedili se uporablja angleško besedilo.

Za vlado

Republike Slovenije

Mitja Gaspari

Za vlado

Ruske federacije

Vladimir Georgijevič Panskov